

ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Цаплій В.І.

студентка економічного факультету;

Коваль О.М.

*кандидат економічних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України*

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ БІОЕКОНОМІКИ ДЛЯ РЕГІОНІВ ТА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

В умовах європейської інтеграції поширення набувають галузі біоекономіки – це економіка, яка ґрунтується на застосуванні біотехнологій, за допомогою яких природні ресурси перетворюють у біоенергію та метою якої є збільшення частки відновлюваної енергії у галузі енергопостачання, зменшення впливу енергетичного виробництва на навколишнє середовище.

Концепція біоекономіки стала активно формуватися в світі в середині 2000-х рр., коли Організація економічного співробітництва і розвитку–ОЕСР і Європейська комісія почали розробляти програми по просуванню біоекономіки в різних країнах, що мають на меті реалізацію потенціалу біологічних матеріалів – таких як гени, стовбурові клітини і тканини, і природних ресурсів – лісів, сільськогосподарських культур на основі біотехнологій для впровадження досягнень науково-технічного прогресу і соціально-економічного розвитку [1, с. 5]. В охороні здоров'я біотехнології використовуються, наприклад, в клінічній медицині, діагностиці, фармогенетиці, функціональному

харчуванні як біологічно активні добавки, енергетиці а також конструюванні медичних приладів [2, с. 11].

Розвиток біотехнологій в українських селах покращує соціально-економічне становище населення і земельних угідь. Використання біопалива дає можливість скорочувати використання вичерпних природних ресурсів, зокрема, газ для задоволення потреб населення. Невеличкому містечку Жовкля на Львівщині вдалося значною мірою відмовитися від використання газу для опалення. В рамках проекту, загальною вартістю 860 тисяч євро, з яких 700 тисяч євро виділив ЄС, а решту необхідних коштів – міський та обласний бюджети, було придбано твердопаливні котли, які працюють на відходах деревообробки: трісці та тирсі. Як результат, за два роки Жовкві вдалося зекономити майже 7 млн гривень для міського та районного бюджетів [4].

Біогазові установки з переробки гною тварин широко використовуються у всьому світі. Газ з гною дозволяє фермам скоротити витрати на будівництво гноєсховища приблизно в 2 рази. Фермерські господарства, як правило, мають значні земельні угіддя для вирощування або сільськогосподарських, або кормових культур. Біогаз із гною дозволяє значно заощадити на покупці мінеральних добрив. Також переробка відходів від рослин дасть можливість покращити як економічне, так і екологічне становище. Інноваційна та ресурсоефективна біоекономіка може покращити економічні можливості виробників і підприємств у сільській місцевості, зберігаючи біорізноманіття та зменшуючи викиди парникових газів [3].

Очікується, що вже до 2030 року чисельність населення зросте до 8,3 млрд чоловік в порівнянні з 6,5 млрд в 2005 р. Причому 97 % зростання буде обумовлене внеском країн, що розвиваються, де збільшується рівень життя населення і підвищуються доходи в розрахунку на душу населення. Зростання платоспроможності населення буде сприяти збільшенню попиту на послуги охорони

здоров'я і природні ресурси, зокрема харчові, водні, кормові, енергетичні. З урахуванням очікуваного зниження обсягу доступних природних ресурсів, що поглиблюється кліматичними трендами, біоекономіка в умовах застосування нових способів виробництва і переробки природних матеріалів може стати невід'ємною частиною повсякденного життя [1, с. 326].

Отже, сучасна економічна ситуація в Україні потребує імплементації нової моделі розвитку, яка б за мінімальних фінансових витрат могла сприяти відродженню аграрного сектору без шкоди навколишньому природньому середовищу, тобто, яка б виступала механізмом досягнення цілей сталого розвитку. На нашу думку, саме розвиток біоекономіки, технологічного її сектору – біоенергетики, впровадження біотехнологій у виробництво, створення агробіокластерів може в подальшому визначити новий курс розвитку економіки з високою інноваційною складовою [5].

Список використаних джерел:

1. Розвиток біоекономіки та управління природокористуванням в умовах глобалізації : моногр. [Талавира М.П., Клименко А.М., Жебка В.В., Барановська О.Д.]. – Ніжин : ПП Лисенко М.М., 2012. – 340 с.
2. Розвиток та застосування різних видів біоенергетики [Електронний ресурс] : монографія / М. П. Талавира [та ін.]. – Ніжин : [б. в.], 2012. – 180 с.
3. Rural Bioeconomy Portal. URL: https://enrd.ec.europa.eu/greening-rural-economy/bioeconomy/rural-bioeconomy-portal_en
4. Як українські міста змогли зменшити витрати на енергію завдяки запровадженню енергоменеджменту. URL: <https://ecotown.com.ua/news/YAk-ukrayinski-mista-zmohly-zmenshyty-vytraty-na-enerhiyu-zavdyaky-zaprovadzhennyu-enerhomenedzhment/https://ecotown.com.ua/news/YAk-ukrayinski-mista-zmohly-zmenshyty-vytraty-na-enerhiyu-zavdyaky-zaprovadzhennyu-enerhomenedzhment/>

5. Талавиря М.П., Коваль О.М., Добрівська М.В. Розвиток біоенергетичного потенціалу в Україні // Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. Серія «Економічні науки». – 2017. – № 3. – С. 229. URL: <http://dspace.knau.kharkov.ua/jsui/bitstream/123456789/1518/1/М.П.%20Талавиря%20О.М.%20Коваль%20М.В.%20Добрівська.pdf>